

No més drets sense devers.
 No més devers sense drets.
 Els drets individuals són imprescriptibles. Legislables és INGANANTIBLES. • Legislar la Llibertat baix pretext de garantir-la, és cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És lícit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. • La caritat, qu'enalteix al qui la fa humiliant al qui la reb, té d'ésser substituïda per la solidaritat, qu'agermana y nivella als que la practican. • Mentres el món no es compongui de sers lliures, iguals é intel·ligents, no pod haverhi pau entre la rassa humana.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense atenuants de cap mena. • **LA TRAMONTANA** és altament moralista, tenint per base fonamental de la moralitat el respecte a totes las idees y la germanor de tots els pobles. • **LA TRAMONTANA** en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. • **LA TRAMONTANA** no està afiliada a cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sens compromisos ni preocupacions de sectari.

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.º, BARCELONA
 Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de facil cobro y sellos de 15 cèntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
 Número solt, 5 cèntims.—30 exemplars, 1 pes.
Surt a llum puntualment cada diòdnu

!! FIGAS DE MORO, NOYAS !!

Si es vol abocar l'Espanya a aquest negoci imprudent, prou el fruit d'aquesta hassanya sortirà car y dolent.

0'30.—Varios companys, 1.—Un treballador,
0'30.—Rebut de la societat de paletas de Gracia,
5.—Pallás, 0'50.—Manel Algaró, 1.—M. J.,
0'50.—Total. 28'55

Suma total pessetas 28'55

Repartit entre las familias a rabó de 10 pessetas
cada una 310'00

Quedan en caixa pel segon reparto 36'75

Las 310 pessetas s'han repartit de la següent manera:

PRIMER REPARTO DEL DIA 9 DE OCTUBRE

Família P. Pallás, 10 y 1 de particular per la viuda.—
Id. Josep Alcega, 10.—Id. Francisco Abaya, 10.—Id. Pau
Bó, 10.—Id. Manel Barrera, 10.—Id. Francisco Vaqué,
10.—Id. Anton Coll y Ros, 10.—Id. Josep Monton, 10.
—Id. Manel Archs, 10.—Id. Juan Carbonell, 10.—Id.
Josep Sabat, 10.—Id. Josep Sans Dalmasas, 10.—Id.
Francisco Manresa, 10.—Id. Tomás Pessarrodona, 10.
—Id. Isidro Miró, 10.—Id. Martí Borrás, 10.—Id. Juli
Martínez, 10.—Id. Joan Gavaldà, 10.—Id. Josep Gabaró
Rull, 10.—Id. Emili Hugas, 10.—Id. Benet Pejot,
10.—Id. Anton Tomas, 10.—Id. August Mancos, 10.—
Id. Pere Morell, 10.—Id. Anton Torras, 10.—Id. Fran-
cisco Figueras, 10.—Id. Matias Gabarris, 10.—Id. Ram-
on Ruiz, 10.—Id. Rafael Nifán, 10.—Id. Joan Meustres,
10.—Id. Hector Llaig, 10.—Total pessetas 310

LA BLASFEMIA

Las societats ó particulars qu'am floable des-
sít digne de millor éxit es proposan extirpar
de la societat el vici de la blasfemia, del re-
negar, que s'en diu vulgarment, bé es poden un
dia donarse el luxe d'escoltar el consell ó la
opinió d'un heretge sobre la manera més eficaç
de poguer lograr que no fereixin els delicats
oïdos d'un creyent aquellas paraulas mal so-
nants qu'ells tenen per sacrilegi ó per immoral-
litat, avuy tant en ús y fins en abús en el llen-
guatge habitual de moltíssima gent.

Desde el moment per anar a tractar aquesta
qüestió, no ens dolen prendas a favor deis que
pretenen emanciparnos de sentir certa classe de
paraulas, concedint tant com vulguin, y fins
ahont vulguin, que la blasfemia és alguna cosa
pitjor qu'una paraula de mal gust, mal sonant,
que esgarrifa a uns, repugna a altres y no dona
goig a ningú, tingui las ideas que vulgui.

Mes si els concedim tot aixó en el terren de
donarlos la rahó y animarlos en la seva tasca
de procurar abolir la blasfemia, en cambi no
els concedim ni molt menos el do d'acert en els
medis qu'emplejan pera lograr el seu fi, sinó
que, molt al revés, creyem que quasi sempre
consequen am la seva desgraciada táctica re-
sultats negatius si no contraproductius.

Generalment las entitats ó particulars que
pretenen l'abolició de la ofensivament, no s'acon-
tentan am menys qu'am establir multas, pri-
vacions legals, persecucions més ó menos fun-
dadas en lley, reglament, bando, etc., etc., y
aquí está per nosaltros la seva més grossa y
deplorable equivocació.

La blasfemia no és més qu'el resultat d'una
viciada educació ó una falta d'educació de so-
ciabilitat. Coneixeix, doncs, el mal, és facil
aplicar el remey. Pretindre obligar al qui ha
contret l'hàbit de la blasfemia a no blasfemar
per medi de càstigs, lo qu'es fa es exasperarlo,
y en aquest estat aumenta de tal modo la quan-
titat y qualitat dels renegs, qu'el qu'es volia
evitar, per exemple com a cinc, passa dessegui-
da a manifestarse com a vint.

Si l'hàbit del renegar es contrau per defectes
ó falta d'educació, no tenen de fer més els par-
tidaris d'abolir la blasfemia que fomentar
l'educació ó corregir els defectes qu'aquesta
tinga pera lograr el resultat qu'es proposan.
Castigar al renegador es atacar l'efecte, fomen-
tar l'educació es atacar la causa.

Procurin, doncs, las societats que pretenen
abolir la blasfemia, que hi hagi tal abundancia
d'escolas, que per tot arreu es toquin, procurin
qu'els pares puguin prescindir del jornal del
tendre fill pera que puguin portarlo a saborejar
las satisfaccions de la instrucció, eduquin tant
veure, si, que la blasfemia fereix al creyent y
repugna al descregut, sens donar may gust a
ningú, però procurin també al meteix temps
qu'el no poguer satisfer las primeras necessitats
de la vida no desesperi a ningú y li fassi obli-
var las conveniencias socials d'una educació
ben portada, y veurán llavors com per la mo-
ralisació, l'amor, la fraternitat y el tindre asse-
curat el dret a la vida es logra molt més qu'am
cap altre sistema, perquè la persona, per més
que reconegui una veritat, no vol acatarla si a
la força l'obligan a ferho, perquè preterint per
dignitat ser lliure de las accions encare que
molts cops es fassi esclau d'una preocupació,
resulta antural la repulsió a sas imposicions

y vol qu'el bé que practiqui sigui fruyt de la
seva més completa llibertat.

Provin el nostro sistema els amants de fer
bonas costums, y ja veurán com el més brillant
exit coronará sos esforços.

MONIATOS CALENTS

Francia y Russia es fan grans festas,
aliantse per la guerra,
igual qu'Italia e Anglaterra
Tot s'en va en banquets y orquestas.

Alli are es tot jorras
alegría y gozamos.
Quant haurá passat aixó,
llavors... tot será gana.

Y mentrestant el món roda,
y roda sense para
De segre qu'aixó, si es fa,
deu ser que s'ha fet de moda.

Per la mort diuen qu'es gira
vera es Margalo diquint,
aquet podró si no cante just,
segona pel cantó qu'es mira.

Peró com, segona es nota,
és l'enveja qui aixó mou,
si li han d'amagar l'ou.
Niat al covre, granota.

Pod tant l'influencia d'Espanya
y és tanta la sof glosa,
qu'el veure... rodó una noria
per un riu, ja no m'estranya.

Hi ha una persona molt caya,
ó, millor dit, molt armonia,
iqu em dispensa el qu'es proposa
segureu si es pero ó para.

que de sa boca es fangada
no es surt cap paraula bona
quan tracta d'una persona
de ciutat ben esquitada.

Y a fe qu'es comprenia puia
d'aquet totu caricació:
«Qui és qu'entremis d'aixó,
no hi veu la mal de La Falla»

Com que s'acosta Nadal
y el ferro va bastant car,
es deu volé' aprofitar
el partit ministerial.

Puis com que té molts parents
que treguen molta bu,
de ferro els vol de algun tros
perquè entretregan las dents.

Peró am tot y sas patroyas,
si no eis hi surten be els plans,
es facil qu'ans de Tostant
els atipin de castanyas.

Jo, que la creya elegat
dels patriotas l'espera,
pau dir que quant he dit
de mitj a mitj m'he saltat.

Puis n'hi han uns d'ultima hora
d'un patriotisme tant gran,
qu'en vritat, del dit, men fan
desdemen sense demostra.

El seu valor fins m'assombra
Quins homes, (Alli son toros)
varen atacar a una moerda (c)
que hi havia... en una alimbrá.

Sense tornar-se gens roba
la gent de la rració,
ala amante de la rahó
eis hi diuen que son bojos.

Un cas aixó ha passat
aquels dias a París,
y han tractat a un home aixó,
y fins l'han empresonat.

Perquè ha dit qu'es diu' en llemo
mentres hi ha qui es mor de gana,
Jo no se lo que demana
aquet bong, hi lo que pensa.

Dionisio Bartrina

(V) Aquest epígrami es tenor llog a Saragossa.

Ni pronunciantse sentencias absolutorias en
favor nostro a consecuencia dels veredictes del
Jurat podem escaparnos de que continuin las
persecucions contra nosaltros.

El ministeri fiscal ha interposat recurs de
cassació contra las sentencias del tribunal del
Jurat en qu'ens absolvía de tota aquella rúcula
de denuncias de La Fulla.

Si am tal acte han pretingut demostrar els
fuflosos la seva omnipotencia y la seva inquina
contra La Tramontana, no tenian pera que
molestarse, perquè són cosas aquestas que ja
las sabiam de temps, mes recordin que qui
sembla vents no pod recullir més que tempestat,
y pensin que no es tant impossible qu'al-
gun dia pugui girarse la troyta y vagin dalt els
que are són baix, y pagui resultarlos car, caris-

sim, el saldo de comptes a que per las sevas
extemporáneas persecucions s'hagin fet acredo-

Per altra part, vinguin com y quan vulguin
novas ó velles persecucions, que LA TRAMON-
TANA continuarà cumplint el seu dever de com-
batir totas las injusticias, am tanta més fe y
entusiasme com de punt més elevat es mani-
festin, am la seguretat de que si un de nosal-
tros en caygués en aquesta desigual lluyta de
gregants, desseguit en sortirian deu de nous
qu'es disputarian la gloria d'ocupar el lloc de
mes perill en aquesta perseguida publicació,
donant un exemple de solidaritat moral y ma-
terial que seria segura prenda del càstig dels
nostros enemigs en dia tal vegada no llunya.

Poden are els nostros perseguidors continuar
la seva destructora é inicuca obra contra nosal-
tros, però tingan per ben entés qu'a cada porc
li arriba el seu Sant Martí.

Com a consecuencia dels recursos de cassa-
ció interposats pel ministeri fiscal en las causas
a que fem referencia en l'anterior suelto, no
podem encare fer efectivas las fianzas prestadas
en ditas causas pera tornar las cantitats procedents
als seus respectius duenyos.

Ens toca a tots plegats pendre paciència una
temporada més, apuntant un non motiu d'agra-
dament contra els nostros perseguidors a fi de
tenirlos present el dia que correspongui y obrar
en justicia.

Diurnenge va resultar molt divertit pels afi-
cionats l'espectacle nacional donat en la plasa
de toros d'aquesta capital.

Figurintse que va tenir la sort de quedar ferit
un torero, y per si aquesta emoció no fos prou,
un infelís municipal va també esser enganxat
pel toro, rebent tals feridas, que l'endemá va
morir.

Are vaig comprendre la necessitat que tenim
de declarar la guerra al moros.

Són ells tan salvatges y nosaltros tan civili-
sats!

Lo que pod l'exemple.

Els moros frontereros d'Argelia no volen ser
menos qu'els vejhins de Melilla, y també han
fet de las sevas atacant am furia africana un
destacament frances de quaranta homes, que
sols pogué salvarse fent una resistencia heroica
y perdent una dotzena de combatents.

De modo que ja tenim al Marroc conflicte
en dos punts: Al Nort amb Espanya y a Lle-
vant am Fransa.

Qu'en resultará d'aquet embolic que ve a
complicar la cosa? Voldrà també la rapinya
inglesa cobrar el barat d'aquet jog? Podser que
no tardem gaire a veureho.

El martirologi de las victimas del treball és
infens y continat.

Set obrers de Sabadell van baixar a una
mina de prop de dita ciutat pera extreure
d'ellas las ayguas corrompudas qu'allí existian
y encenentles de cop el llum que portaven
pera veurehi es inflamantse els gasos allí ac-
umulats, tots resultaren ferits de cremaduras,
haventhi ja dos qu'es creu ho pagarán am
la vida.

En tant aquets mártirs del treball esperan
sa darrera hora en mitj de privacions y neces-
sitats, l'exploitador de la seva miseria y els
acaparadors de la publica riquesa restaran
inactius ó entregats al vici, esperant que l'apo-
plegia ó la sífilis acabi amb una inútil vida de
burgés.

El nostro amic Ramon Chies, director del
popular periódic de Madrid *Las Dominicales
del librepensamiento*, va morir la setmana pas-
sada, rebent nosaltros l'extraordinari de dit pe-
riódic donant tant trista noticia quan el nostro
número estava ja en maquina.

Chies és un nom sobradament conegut per
tota Espanya pera que tinguem necessitat de
dirne res. Ocupant sempre el primer llog en
las lluytas a favor de la manifestació lliure del
pensament, ha mort tal com havia viscut, pre-
dicant la fraternitat humana y fugint dels for-
malismes religiosos y dels fanatismes de tota
mena.

El seu enterro civil va resultar un acte im-
ponent superior a tota ponderació, acudint tot
l'element liberal de Madrid a rendir el derrer

ribut d'admiració a l'honorat i conseqüent lliurepensador.

La nostra més sincera expressió de sentiment per la família del difunt i per la redacció del apreciat company *Las Dominicales*, així com desitgem del demés lliurepensadors valor i constància per imitar la conducta del difunt.

Els patriotes d'encàrreg que ens surten aquests dies amb motiu dels successos de Melilla i la guerra dels moros, han tingut ja un nou motiu d'entusiasmar-se i de parlar de la gloria de las nostras armas, del lleó de Caldas ¡dic! de Castilla, de la bandera gualda y roja, etc., etc.

Nada menos que un barco de la nostra marina va clavar l'altre dia divuit canonades pels bigotis dels moros a fi de destruirlos unas trincheras qu'aquells trincherayes de Mahoma s'havien fet dintre meteix del nostre territori.

Jo, la veritat, encare no m'hi pugut entusiasmar amb aquet fet d'armas.

Espero que s'emprenquin las operacions en gran escala.

Y llavors miraré d'entusiasmar-me a l'engrós, fentho tot d'una vegada.

Ha sigut indultat de la pena de mort el reo l'bañez, que a Sabadell va cometre dos assassinats y robos.

Enemig de la pena de mort, sempre veyem am gust l'estalvi de las repugnants funcions del butxi.

Però això no ens priva d'establir comparacions.

Y de veure com en aquestos temps de llibertat, de racionalisme y d'exercir el poder un masó, mereix més l'indult un lladre y assassí per partida doble, qu'un sentenciat per delictes polítics.

Continúa a Fransa la gran borratxada de festes per haver rebut la visita de l'esquadra russa.

No sembla sinó qu'els marinos del tirá del Nort hagin portat sota l'aixela el bobó de la Fransa conegut per Alsacia y Lorena.

Gastar tanta millonada de diners per aquestas festas mentres moltas families obreres moren de miseria, és una solemne tonteria. Però no dirli cosa pitjor.

Avuy fa quinze dias que publicavem una caricatura satirisant al Sr. Sagasta com a masó, a conseqüència de no haver aconsellat el govern que presideix l'indult de Pallás a la reina regent; y una respectable llogia barcelonina, la que porta per nom *Obrers de l'Inmortalitat*, ens ha enviat un document sobre aquest assumpto, que reproduhim am molt gust, tant perquè ja sabem que l'Institució masónica dista molt d'estar conforme am certs actes d'alguns dels seus membres que més s'han enlayrat, com perquè entenem que convé a la masoneria fer públics aquests sos actes que, com el de la llogia *Obrers de l'Inmortalitat*, honran als qu'els practican.

El document a que fem referencia diu així:

LIBERTAD. — SOLIDARIDAD. — JUSTICIA.
Resp.: Log. Obreros de la Inmortalidad n.º 86
Dr. de Barcelona. Veneratura.

Wall., de Barcino 15 Octubre de 1893 (e. v. v.)

Sr. Director de LA TRAMONTANA
Presente.

Muy señor nuestro y amigo: Habiendo publicado el popular semanario que V. dirige un grabado que, al satirizar al Sr. Sagasta como funcionario público, por las insignias con que le ha revestido puede alguno suponer que sus actos políticos e individuales están inspirados por la institución masónica, orden a la que el pertenece, y conviniéndonos a nosotros rectificar este concepto, le rogamos haga públicas las siguientes líneas:

«Teniendo en cuenta que la masonería tiene ideales justos y redentores; que sus afiliados aman la libertad y el progreso, cuanto aborrecen aquellas prácticas y procedimientos que tienden a privar al ser humano del único derecho encarnado en él al nacer, el derecho a la vida, y que, por coniguiente, reprobaba la pena de muerte, por considerarla un crimen legal, la Logia Obreros de la Inmortalidad, parte integrante de esta nobilísima institución en la libre y culta Barcelona, declara públicamente, en virtud de unánime acuerdo por ella tomado el día 14 del corriente, que no se hace solidaria en modo alguno del acto realizado por el señor Sagasta al denegar el indulto que la Masonería Barcelonesa, por medio de sus legítimos representantes en Madrid, solicitó para Pallás, inspirándose en la máxima mo-

ral de *odia el delicto, pero compadece al delincuente*. Esperamos de su caballerosidad, señor Director, y de su buen deseo de que quede a salvo el buen nombre de la institución masónica, que no vacilará en publicar la declaración que antecede.

Aprovechan la ocasión presente para ofrecerle sus respetos, al anticiparle las gracias sus afectuosos s. s. q. s. m. b.—El Sec. J. BARCELÓ (*Beethoven*).—El Ven. M. J. FRANCISCO PEREIRA (*Espartaco*).

Fent encuberta alusió a un suelto nostro de la semana antepassada, la fàbrica Harmel Germans de Sabadell ha publicat un remittit en la *Revista de Sabadell* que n'hi ha pera llogarhi burgesos.

Deixant apart las inexactituds de caràcter particular que ja constataràn els obrers aludits, no podem per menos de copiar el següent parralel eminentment burges de la mencionada carta, que posa de relleu fins a quin punt sab ser amic de l'obrer l'autor de tal esperpento. Diu així:

Yo siempre he sostenido que donde llega el operario francés ó inglés, en nuestra industria, puede llegar el catalán, cuando quiere y... cuando no presta oídos a las sociedades y confederaciones de trabajadores que siempre le darán más bien consejos de gaudular, que de despabilarse.

De modo que, segons aquest especialíssim parer, un obrer és aixeric... no sent associat, y és tonto y fins gandul si s'associa.

Com es coneix que l'associació els posa en perill la menjadora, que de tal modo l'aborreixen y li fan la guerra els burgesos Harmel Germans!

Si altres motius no tinguessin els obrers, això sol els tindria de convence de la necessitat d'associarse.

Insistents remors han corregut aquestos dias sobre si els respectius capitans generals de Cuba y Filipinas demanavan l'envio de foras desde la *mare patria* an aquellas apartadas regions, pel que pogués succehir.

¿També ens esta apunt de sortir algun florronco a l'honor nacional en aquells punts?

Nada: qu'els atissin uns quants carlins dels cent mil que tenen en conserva.

Els carlins, qu'algunas vegadas no sembla sinó que tots siguin andalusos per las baladronadas que gastan, han dit que si s'empunya una guerra emb el Marroc ells ofereixen cent mil homes per anar a combatre a l'Àfrica.

Molt bé. Això és igual que si jo oferís cent milions de duros pera pagar els gastos, que tot lo més que podria fer seria dir ahont podrien trobarse aquests milions pera qu'els anessin a buscar. Perquè cuyadado qu'és bona bromada la de voler fer creure qu'els carlins podian reunir cent mil homes... ¡igual que jo cent milions de duros!

Mirada la qüestió per un altra part y treyent uns quants zeros de l'ofertament, no dig jo quina ganga fora pels espanyols enviar tots els carlins a l'Àfrica.

Nosotros quedaríam tranquils y ells també, qu'estant en el seu centre podria prendre al seu Carlets de l'As d'Oros per sultan...

Y constituir la kábila carcunda de Beniysigau.

En una de las fàbricas conegudas per can Farrés, situada en la Carretera de Mataró, Poble Nou, ha passat, fa pocs dias, el següent fet: S'ha establert allí un nou burges anomenat Joan Gol, qui fa pocs mesos era encarregat d'una fàbrica del carrer de Roger de Flor d'aquesta ciutat.

Aquet fulano pagava a deu rals las pessas de 45 metros, allà hont se pagan a tretze las de trenta.

Protestaren las treballadoras, y el burges va dirlos que la feyna era més denombrada. Ho van mirar aquellas, y encara hi van trobar mitj fil més per quart de pulgada. Digué llavors el burges qu ho pagaria com la fàbrica que millor ho pagués. Nombren las treballadoras una comissió de tres d'ellas pera portar al burges els preus d'altres fàbricas, y al presentarlols els hi diu que se n'enterarà el meteix. L'enterasen va ser despedir, a l'anar a entrar el dissapte al mati a la fàbrica, a las tres de la comissió y a una altra que fou la que més va protestar, sense que las hi permetés midar la roba que tenian teixida y pagantlashi del modo que an ell li va donar la gana.

Tot això tingué un bonic epilog el propi dissapte, dia 21, a las dotze del mitj dia. Al sortir de la fàbrica l'indicat burges pera anar a dinar, es van llenzar sobre d'ell dugas de las despedidas, la més jove de las quals, a cops de puny, li va posar una cara feta un mostruari.

Aquestas heroínas del treball acaban de ensenyar als obrers la manera com deu contestarse al despotisme dels burgesos, y an aquestos que allà hont menos s'ho pensin pot caurels un sac de pinyas demunt de la cara.

El corresponsal de LA TRAMONTANA de Vila-vert havia donat més d'un disgust al caciquisme d'aquella localitat, per lo qual el temian, l'aborrian y li portavan amenassada.

Y vetaquí qu'un dia de la semana passada esclata un peiarado al poble, no fent mal a ningú, y ja tenim al caciquisme senyalant al qu'els feya nosa, qu'ha sigut agafat y portat a la presó de Valls.

¿Van veyent els obrers pera qu'és bo el pe-tardisme?

Desitjem qu'es pugua posar prompte de relleu l'ignocencia del nostro corresponsal de Vila-vert.

Ens demanan de Badalona que fem constar qu'en una funció donada en aquella villa el dia 15 del corrent a favor de la familia Pallás en el Teatro del Café del Centro, van quedar 88'52 pessetas de benefici, que van entregarse directament a la viuda del fusellat de Montjuic.

Que consti, doncs.

A Palamós s'ha celebrat el darrer diumenge d'una manera inusitada l'inscripció purament civil al registre corresponent d'un fill dels companys Francisco Buixeda y Filomena Redó, posantli els noms d'Harmonia, Llibertat y Enriqueta. La comitiva, amb orquesta y tot, va reunir-se devant del centre *La Llum*, va passar pel Centre Econòmic, amdos formats per element obrer, y es dirigí al Jutjat, y de retorn a *La Llum*, ahont es feu un refrecc de proletari, pronunciantse discursos alusius, y cantantse y tocantse l'himne anarquista per fi de festa. Bé per la molt lliberal y avansada Palamós.

El nostro amic J. Campani acaba d'aumentar la seva familia amb un fill, que demà passat diumenge, a las 3 de la tarde, farà la presentació civil d'ell en la seva habitació del carrer de las Cortes (Gran Via), 73, prop de Hostafrancs, y desde allí es dirigirà la comitiva a l'Ateneu Constancia a celebrar una sessió de propaganda lliurepensadora.

Nas nostras felicitacions a l'amic Campani y al núcleo republicà italià *Josep Mazzini*, que patrocina la festa.

Haventnos preguntat alguns colaboradores quan pensavem publicar l'Almanac de l'any vinent, tenim de dirlos que ja s'hi treballa, y que qui vulgui enviar treballs per ell té de ferho desde are fins a mitjans de Novembre pròxim.

XARADA
La prima és una vocal,
part de cos humà segona,
tres, nota musical dona,
y un nom d'home és el total.

C. JULIÀ DE SABADELL

TRENCA-CLOSCAS

RE, SOL, LA GAT

Formar amb aquestas lletres el nom d'un poble de Catalunya.

Ms. A. LLOBET

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Lia-gos-ta.
Anagrama: Calat-Calats.
Geogrífic: Si tens pa sec feste sopas.

Impremia de L'Areny, Ronda Universitat, 4, Barcelona